Dosarul nr. 21r-1797/23 *(1-23005574-02-21r-04072023)*
Judecător: Veaceslav Caragia

***D E C I Z I E***
***În numele Legii***

08 mai 2024 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Oxana Robu
Judecători: Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă

A judecat în ordine de recurs, *în lipsa părților*, recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 18 Brănești, Ghennadii Maliovanîi, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023 potrivit căreia plângerea condamnatului ***Melnic Dmitrii *****,*** privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. art. 385 alin.(5), $473^2$ - $473^4$ Cod de Procedură Penală al RM a fost admisă, și-

***Termenul de examinare a cauzei:***
*Prima instanță: 11.01.2023 – 12.06.2023;*
*Instanța de recurs: 04.07.2023 – 08.05.2024;*
***Procedura de citare a fost legal executată.***

Asupra recursului declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 18 Brănești, Ghennadii Maliovanîi, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

***C O N S T A T Ă:***

**1.** La 11 ianuarie 2023, a parvenit spre examinare plângerea condamnatului Melnic Dmitrii *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

În motivarea plîngerii a indicat că, în timpul ispășirii pedepsei cu închisoare în Penitenciarul nr.17 Rezina, s-a deținut în condiții inumane. A menționat că, celulele erau supraaglomerate, în celule erau condiții igienice și sanitare rele.

**2.** Prin *încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023* s-a admis plângerea depusă de condamnatul Melnic Dmitrii *****, împotriva administrației instituțiilor penitenciare, Penitenciarul nr. 17 Rezina, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

S-a constatat faptul că, condamnatul Melnic Dmitrii *****, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr. 17 Rezina, perioada continuă de la 31.05.2022 pînă la 03.01.2023, pe o perioadă totală de 217 zile, din care 87 (optzeci și șapte) zile, perioada de la 31.05.2022 până 26.08.2022, în calitate de prevenit, și 130 (una sută treizeci) zile, perioada de la 26.08.2022 până la 03.01.2023, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art.385 alin.(5) CPP, s-a redus pedeapsa condamnatului Melnic Dmitrii *****, născut la *****, cu 87 (optzeci și șapte) zile, pentru perioada de 87 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr. 17 Rezina, în calitate de prevenit, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În condițiile art. $473^4$ alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Melnic Dmitrii *****, născut la *****, cu 13 (treisprezece) zile, pentru perioada de 130 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție Penitenciarul nr. 17 Rezina, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În total, în condițiile art.385 alin.(5) și art. $473^4$ alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Melnic Dmitrii *****, născut la *****, cu 100 (o sută) zile.

**3.** *Împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023 a declarat recurs reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 18 Brăneşti, Ghennadii Maliovanîi*, *prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cererea condamnatului Melnic Dmitrii *****, referitoare la condițiile de detenție să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.*

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- indică că soluția emisă de judecătorul Veaceslav Caragia pe cauza nr. 21ji-68/2023, ca fiind una ilegală, neîntemeiată şi pasibilă casării din următoarele considerente: analizând situația de fapt stabilită la soluționarea plângerii, raportată la temeiurile de drept aplicabile cazului, totalitatea circumstanțelor şi condițiilor, conchidem că judecătorul de instrucție greșit a ajuns la concluzia că în privința condamnatului Melnic Dmitrii ***** sunt aplicabile prevederile alin.(5) al art.3 85 din Codul de procedură penală, soluție ce a dus la reducerea termenului de pedeapsă cu 87 (optzeci şi șapte) zile. Totodată, consideră că instanța eronat aplică prevederile art.385 din CPP în privința persoanelor ce au statut de condamnat, or, legiuitorul în preambulul articolului 382 din Codul de procedură penală a statuat următoarele „completul de judecată sau judecătorul, când judecă singur cauza, deliberează mai întâi asupra chestiunilor de fapt şi apoi asupra chestiunilor de drept, iar, chestiunile asupră cărară urmează să se expusă completul sau judecătorul sunt prevăzute la art. 385 Idem*”*. Astfel, doar la adoptarea sentinței, completul de

judecată sau judecătorul, urmează să soluționeze chestiunile respective şi să se expună asupra acestora;

- menționează că prevederile art. 385 din Codul de procedură penală sunt aplicabile exclusiv pentru prevenit şi nici de cum față de persoana condamnată care deja execută pedeapsa închisorii stabilită. In context precizăm faptul că, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit în conformitate cu prevederile art. $473^2$ din Codul de procedură penală;

- constată recurentul că judecătorul de instrucție eronat, neîntemeiat şi contrar competenței a aplicat prevederile art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală şi ca urmare neîntemeiat a dispus reducerea termenului de detenție condamnatului Melnic Dmitrii *****. Astfel, rezultă că prevederile art.385 alin.(5) Cod de procedură penală se aplică de către instanța de judecată în momentul adoptării sentinței, la faza de judecare a cauzei penale, atunci când persoana supusă judecării are statut de inculpat;

- precizează că Codul de procedură penală nu definește noțiunea de prevenit, totuși, din interpretarea normelor care reglementează modul şi condițiile de aplicare a măsurilor prevenite, se poate concluziona că persoana se consideră prevenit atât timp cât în privința lui sunt aplicate măsurile prevenite. Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, Curtea a menționat în repetate rânduri că arestul preventiv începe în momentul în care persoana este luată în custodie şi se termină atunci când deținutul este fie eliberat, fie condamnat, chiar dacă numai de primă instanță (*a se vedea, c. Mescereacov vs. Moldova, cererea nr. 61050/11, § 23; c. Kalashnikov vs. Rusia, cererea nr. 47095/99, §110; şi c, Solmaz* vs. *Turcia, cererea nr. 27561/02, §§ 23-24);*

- menționează reprezentantul instituției penitenciare că practica judiciară națională în cadrul instanțelor de recurs în acest sens uniformă. Or, curțile de apel în repetate rânduri au statut că persoana deținută, după pronunțarea sentinței de condamnare din prima instanță, nu mai are statut de prevenit dar de condamnat;

- conchide că prin, raportul prezentat de administrația Penitenciarului nr.l8-Brăneşti, s-a solicitat respingerea acțiunii condamnatului ca neîntemeiată şi nefondată, din considerentele că în perioada deținerii în Penitenciarul nr.17-Rezina acesta n-a fost marginalizat sub nici-un aspect inuman şi/sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiții a executării detenției, concluzionîndu-se că acestea nu pot fi calificate ca inumane şi degradante, adică contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale;

- totodată invocă că examinarea plângerii adresate de Melnic Dmitrii *****, privind condițiile precare de detenție în Penitenciarul nr.17-Rezina, în care a fost deținut, instanța de judecată n-a luat în considerare particularitățile individuale pentru fiecare caz în parte, aceasta fiind examinată prin prisma condițiilor generale din instituțiile penitenciare conform datelor din Raportul anual pentru anul 2017 al Comitetului European pentru Prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane, precum şi pe practica Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauzele contra Moldovei, făcând referire la cauza Mozer c. R. Moldova şi Rusiei din 23.02.2016; cauza Rotaru c. Moldovei din 15.02.2011; cauza Ciorap c. Moldovei din 19.06.2007, precum şi alte rapoarte ale organizațiilor naționale şi internaționale ce ţin de acest aspect. Este important de accentuat faptul că, deși remediul național de constatare a condițiilor de detenție a fost implementat din 01 ianuarie 2019, totuși, persoanele care se considerau vătămate în drepturi prin deținerea în condiții contrare art.3 CEDO până la data intrării în vigoare a remediului respectiv, aveau posibilitatea de a înainta cerere în instanța naționale în procedură civilă pentru obținerea despăgubirilor de rigoare sau de a înainta cereri către Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Mai mult decât atât, Melnic Dmitrii ***** pe parcursul deținerii în instituția penitenciară, acesta n-a adresat plângeri în adresa administrație penitenciarelor prin care să invoce dezacordul fată de condițiile de detenție.

**4.** ***Procedura de citare legală a fost executată.***

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Reprezentantul Penitenciarului nr. 18 Brănești, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1,2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

**5.** Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge recursul declarat de reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 18 Brăneşti, Ghennadii Maliovanîi împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

**5.1.** În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărîri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

Conform art. 448 Cod de Procedură Penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În conformitate cu art.449 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art. 449 alin.(1) lit. a) Cod procedură penală, *judecând recursul, instanța respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Conform art.469 Codul de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: *17[1]) constatarea condiţiilor de detenţie a condamnaţilor.*

Potrivit art. 471 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, care stabilește că, ” *(1) Chestiunile specificate la art. 469 alin.(1) pct.5), 11) şi 14) se soluţionează de către judecătorii instanţei de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluţionează de către judecătorul de instrucţie la demersul instituţiei care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituţiei care pune în executare pedeapsa. .... (2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4) – 7), 11), 12), 14) - 16) şi 18) poate servi şi cererea condamnatului* ...Potrivit art.470 alin.(1) Cod procedură penală, instanța care soluționează chestiunile *privind executarea hotărârilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1)-4), 6)–16), 17[1]) şi 18) se soluţionează de către instanţa de judecată din raza de activitate a organului sau a*

*instituției care execută pedeapsa.*

Art.471 alin.(2) Cod de procedură penală, temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)-16) și 18) poate servi și cererea condamnatului.

**5.2.** Din materialele cauzei penale, se constată că, potrivit procesului-verbal de reținere din 31.05.2022, Melnic Dmitrii ***** a fost reținut de facto la 31.05.2022, ora 11:00.

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 26.08.2022, Melnic Dmitrii ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.44, 186 alin.(2) lit. b), c), d), 208 alin.(1) Cod penal. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește lui Melnic Dmitrii ***** definitiv pedeapsa de 5 (cinci) ani, închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Șoldănești din 12.01.2023, Melnic Dmitrii ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. $201^1$ alin.3), lit. a) Cod penal, stabilindu-i conform art.$364^1$ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6(șase ani) cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 al.4) Cod penal, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, parțial, în baza primei sentințe a Judecătoriei Orhei (sediul Șoldănești) din 26.08.2022, și se stabilește lui Melnic Dmitrii pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de șapte ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit raportului nr.2/1485 din 24.03.2023, în privința condamnatului Melnic Dmitrii *****, începutul executării pedepsei condamnatului, se consideră din 31.05.2022, iar sfârșitul executării pedepsei la 30.05.2029. Perioada detenției în instituțiile penitenciare, după cum urmează: în Penitenciarul nr.17 Rezina perioada de la 31.05.2022 până la 03.01.2023, și în Penitenciarul nr. 18 Brănești perioada de la 03.01.2023 – până în prezent.

**5.3.** Colegiul Penal constată că, în plângerea înaintată, condamnatul Melnic Dmitrii ***** solicită reducerea termenului din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul art. art. 385 alin. (5), $473^2$ -$473^4$ CPP, pentru aflarea sa în Penitenciarele nr.17 Rezina.

Conform prevederilor art.$473^2$ alin.(5) CPP, plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenției în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau în termen de 6 luni de la data când nu mai sunt deținuți în astfel de condiții, dar nu mai târziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenție. În aceste condiții,

termenul stabilit de legiuitor prin art. 473[2] alin. (5) CPP, se va calcula prin prisma faptului, intrării în vigoare a Legii nr. 272, care se constatată a fi 01.01.2019.

Potrivit raportului nr.2/1485 din 24.03.2023, prezentat de administrația instituției penitenciare nr.18 Brănești, în privința condamnatului Melnic Dmitrii *****, acesta a fost deținut în instituțiile penitenciare, după cum urmează: în Penitenciarul nr.17 Rezina perioada de la 31.05.2022 până la 03.01.2023, și în Penitenciarul nr. 18 Brănești perioada de la 03.01.2023 – până în prezent.

Astfel, Colegiul penal reține că condamnatul Melnic Dmitrii *****, fiind deținut în Penitenciarul 18 Brănești, a depus în instanța de judecată plângere ce se referă la condițiile de detenție din în Penitenciarul 17 Rezina care a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Orhei sediul Central, la 11.01.2023.

Respectiv, Colegiul penal se stabilește că, plângerea condamnatului Melnic Dmitrii *****, a fost depusă în termen de 6 luni de când nu se mai deținea în condiții contrare art.3 CEDO, iar în asemenea împrejurări, cu trimitere la faptul că art. 473[2] -473[4] CPP, au fost introduse prin Legea nr. 272 din 29.11.2018, în vigoare din 01.01.2019, se constată că, prevederile art. 473[2] alin. (5) CPP, au fost respectate pe deplin, astfel, se apreciază depunerea plângerii, ca fiind în termenul prevăzut de lege.

**5.4.** Examinând raportul prezentat de reprezentantul instituției penitenciare nr. 18 Brănești, Colegiul penal susține poziția instanței de fond și anume că faptele invocate de Melnic Dmitrii, sau confirmat în totalitate, acestea purtând în opinia instanței de recurs un caracter evident probat.

Conform prevederilor art. 473[4] alin.(4) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473[2] alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ.

Potrivit dispozițiilor art. 473[4] alin.(6) Cod de procedură penală, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. 473[2] alin. (3), preveniții sânt despăgubiți în conformitate cu art. 385 alin.(5) şi (6) sau, după caz, aceștia pot înainta o acțiune civilă.

În temeiul prevederilor art. 473[2] alin.(3) Cod de procedură penală, condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

Astfel, administrația instituției penitenciare nu a probat faptul că i-a asigurat deținutului Melnic Dmitrii condiții decente de trai în perioada aflării lui în custodia statului, care ar corespunde prevederilor legale şi nu ar fi o încălcare a prevederilor art. 3 CEDO, or argumentele enunțate în raportul menționat supra, despre asigurarea minimului necesar, poartă un caracter evident declarativ, care nu corespund standardelor internaționale ce ar exclude un tratament inuman şi/sau

degradant al deținutului.

CtEDO a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei (cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 117; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 2011, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62).

La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ține cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei (cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63).

CtEDO a constatat că anumite condiții de trai ale deținuților constituie tratamente inumane și/sau degradante, și anume: suprapopularea din penitenciare – consideră că fiecare deținut trebuie să aibă un spațiu de cel puțin 4 m2 (cauza Ostrovar v. Republica Moldova, hotărârea din 13.09.2005, § 80); celulele nedotate *(cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 46)*, cu acces limitat sau lipsa accesului la lumina zilei *(cauza Alver v. Republica Moldova, hotărârea din 08.11.2005, § 53)*, puțin sau deloc încălzite, fără sistem de ventilare, insalubre; lipsa posibilităților de recreare; lipsa hranei *(cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 43- 44)*; lipsa unei asistențe medicale corespunzătoare *(cauza Holomiov v. Republica Moldova, hotărârea din 07.11.2006)*.

Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferințe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferință inerent detenției şi că având în vedere exigențele detenției, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenței medicale necesare *(cauza Kudla c. Poloniei, 26.10.2000, § 94)*. Atunci când sunt evaluate condițiile de detenție, trebuie luate în considerație efectele cumulative ale acestor condiții, precum şi durata detenției *(Ostrovar c. Moldovei, 13.09.2005, § 80)*.

Curtea a considerat un tratament ca fiind „degradant", atunci când s-a cauzat victimelor sentimente de frică, îngrijorare și inferioritate capabile să le umilească și să le înjosească *(Kudla v. Poland [GC], nr. 30210/96, § 92, ECHR 2000-XI)*. Pentru a determina dacă o anumită formă de tratament este „degradantă" în sensul articolului 3, Curtea va lua în calcul dacă scopul acestui tratament a fost de a umili

și înjosi persoana și dacă, în ceea ce privește consecințele, acest tratament a afectat negativ personalitatea ei, într-un mod incompatibil cu articolul 3. Chiar și absența unui asemenea scop nu poate exclude categoric o constatare a violării articolului 3 *(Raninen v. Finland, hotărâre din 16 decembrie 1997, Reports of Judgments and Decisions, 1997-VIII, pp. 2821-22, § 55, şi Peers v. Greece, nr. 28524/95, § 74, ECHR 2001-III).*

**6.** Considerent din cele enumerate supra, instanța de recurs reține că condamnatul Melnic Dmitrii , în plângerea înaintată, a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. art. 385 alin. (5), $473^2$ -$47^{34}$ CP, cu reducerea termenului general din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în partea ce ține de condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 17 Rezina. S-a invocat că, celulele erau supraaglomerate, fiecărui deținut îi revenea spațiu mai mic de 4 m2 , mâncarea era slabă iar condițiile de trai în celule la fel erau precare.

Potrivit raportului, prezentat de administrația instituției penitenciare în privința condamnatului Melnic Dmitrii , acesta a fost deținut în Penitenciarul nr.17 Rezina perioada de la 31.05.2022 până la 03.01.2023.

Astfel instanța de recurs este loială cu concluzia la care a ajuns instanța de judecată și anume, că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în ***Penitenciarul nr. 17 Rezina,*** au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

Considerent din cele enumerate supra, instanța de recurs reține că condamnatul Melnic Dmitrii, în plângerea înaintată, a solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. art. 385 alin. (5), $473^2$ -$473^4$ CPP, cu reducerea termenului general din pedeapsa stabilită în baza circumstanțelor ce cad sub incidența prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale în partea ce ține de condițiile de detenție din Penitenciarul nr.17 Rezina. S-a invocat că, condițiile de trai în celule erau precare, fiind prezent mucegaiul și condiții insalubre iar mâncarea era slabă.

Subsecvent, Colegiul reține că, alegațiile reprezentatului Penitenciarului nr. 18 Brănești, la aceste aspecte, sunt nefondate. La raport nu au fost anexate fotografiile celulelor în care a fost deținut condamnatul în Penitenciarul nr. 17 Rezina, or informația cu privire la suprafața celulelor în care a fost deținut petiționarul se referă la o suprafață totală locuibilă calculată, raportată la nr. de locuri preconizată, nu şi nr. de deținuți care de facto s-au aflat în celula în cauză împreună cu petiționarul Melnic Dmitrii. Așa fiind, prin prezentarea sumară de către administrația penitenciar a datelor privind suprafața celulelor în care

condamnatul a fost cazat, ultimul a recunoscut aflarea deținutului în Penitenciarul nr. 17 Rezina în celule care nu corespundeau minimului acceptabil. În aceste circumstanțe, instanța de recurs conchide că deținerea condamnatului în celula respectivă, în condiții de supraaglomerare, constituie o sursă a tratamentului inuman și degradant.

La caz, Colegiul penal reține că, reieșind din situația descrisă în rapoartele prezentate, este evident că cel puțin sub aspectul detenției în condiții de supraaglomerare, accesul la apă potabilă, la duș, față de condamnat nu a fost respectată pe perioada de detenție.

**6.1.** Contrar recomandărilor pre citate, studiind rapoartele prezentate de către administrația instituției penitenciare Penitenciarul nr. 18 Brănești, Colegiul penal a stabilit că, s-a prezentat o informație generală cu privire la suprafața ce revine unui deținut în celulele în care a fost deținut Melnic Dmitrii , din care reiese, că în general suprafața standard de 4 m² per deținut, nu a fost probată inclusiv și respectarea condițiilor referitor la accesul la lumina de zi, indicându-se că iluminarea este asigurată atât natural prin intermediul geamurilor cât şi artificial prin intermediul instalațiilor electrice, că ventilarea era artificială, că deținuții sunt asigurați cu minimul necesar pentru trai, că deținuții zilnic sunt verificați de către personalul medical cu acordarea ajutorului medical ori de câte ori este nevoie sau la cerere, or sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare (art.$473^3$ alin. (2) din CPP).

Subsecvent, instanța de recurs reține că, alegațiile reprezentatului Penitenciarului, la aceste aspecte, sunt declarative și lipsite de suport probatoriu, or conform raportului menționat, Penitenciarul nr.17 are nevoie de reconstrucții capitale ale anumitor blocuri şi reparații în majoritatea celulelor deținuților. Chiar dacă standardul de cel puțin 4 m2 de spațiu locativ pentru deținut se respectă în celule, condițiile materiale de detenție erau în general nesatisfăcătoare. Mobilierul (paturile, scaunele,) este vechi, cel mai des defect, condițiile de igienă fiind mediocre, lenjeria de pat (perne, saltele, cearșafuri, pături) uzate. Această imagine se creează şi datorită faptului că multe din celule, în special ale deținuților la detenție pe viață, sunt pline de numeroase dizabilități şi persoanelor în etate. Majoritatea veceurilor sunt într-o stare deplorabilă şi necesită reparate şi înlocuite obiectele sanitare vechi. Deținuții au acces la baie o dată în săptămână.

Totodată conform raportului menționat Consiliul a recomandat administrației penitenciarului să ia măsuri pentru îmbunătățirea calității preparării hranei şi implicarea personalului calificat în acest scop, prin instruirea specializată în bucătari a deținuților care sunt implicați în prepararea hranei.

Colegiul penal nu neglijează posibilitatea survenirii unor îmbunătățiri ale condițiilor de detenție în perioada ulterioară constatărilor efectuate de către aceste

instituții, însă în lipsa unor probe ale administrației instituției penitenciare în care s-a aflat condamnatul, care ar fi răsturnat prezumția de încălcare a condițiilor invocate de către ultimul, duc la concluzia că alegațiile din cererea pendinte sunt justificate.

**6.2.** Mai mult decît atît, examinând raportul prezentat de reprezentantul instituției penitenciare nr. 18 Brănești nr.2/1485 din 24.03.2023, Colegiul penal susține poziția instanței de fond că în raportul menționat a fost prezentată o informație generală, astfel faptele invocate de Melnic Dmitrii poartă în opinia instanței de recurs un caracter evident probat, or condamnatul s-a deținut în P-17 Rezina în perioada continuă, de la 31.05.2022 pînă la 03.01.2023, nu a anexat nici o fotografie a celulelor în care s-a deținut condamnatul în perioada respectivă, instanța de recurs conchide că condițiile locative în aceasta, în fond, sunt acceptabile, însă aceasta nu corespunde standardelor prevăzute de art. 3 CEDO sub aspectul spațiului de 4 m/2 pentru un deținut. Or, potrivit raportului, celula cu nr. 66 dispune de o suprafață de 32 m/2, celula nr. 79 care dispune de o suprafață de 14,68 m/2, însă nu a fost indicat cu cîți condamnați se deține Melnic Dmitrii. Prin urmare, deținerea condamnatului în celulele respective, constituie o sursă a tratamentului inuman și degradant.

La fel în raport nu este prezentată nici o informație convingătoare referitor la numărul de persoane care s-a deținut în celule împreună cu Melnic Dmitrii, astfel nu a fost probat dacă a fost respectat spațiul de 4 m/2 pentru fiecare deținut.

De precizat că, în mai multe cauze, Curtea a notat cu îngrijorare repetarea problemelor în privința condițiilor precare de detenție inclusiv în Penitenciarul nr. 17 Rezina. Aceasta notează că, în repetate rânduri, a constatat încălcarea articolului 3 din Convenție în privința acestui penitenciar *(cauza Shishanov c. Moldovei, 15 decembrie 2015, § 127)*, însă această problemă sistemică continuă să persiste.

Nemijlocit cu titlu de rapoarte naționale relevante cu referire la condițiile de detenție din Penitenciarul nr. 17 Rezina, instanța va face trimitere la vizitele întreprinse de Ombudsmanul Republicii Moldova în penitenciarul respectiv, cum este de exemplu cea întreprinsă la 14 august 2019, unde angajații Direcției prevenirea torturii din cadrul Oficiului Avocatului Poporului au efectuat o vizită preventivă tematică la Penitenciarul nr.17 Rezina, amplasat în orașul Rezina. Vizita a avut drept scop monitorizarea situației cu privire la respectarea atribuțiilor serviciului medical în penitenciare stabilite de art.231, 232 și 233 Codul de executare al Republicii Moldova (Regulilor N. Mandela nr. 25, 34 și 35). Datele acumulate conform metodologiei, au fost prelucrate și sistematizate în cadrul Raportului tematic al Ombudsmanului „Servicii pentru sănătate în penitenciare”. Astfel, problema majoră a instituției rămâne insuficiența cadrelor medicale, inclusiv condiții degradante/ inumane de detenție. La momentul vizitei în instituție erau deținute 314 persoane pe un plafon de 410 persoane. Serviciul medical este în

proces de renovare și acreditare.

În plan internațional, în cauza Kalashnikov c. Rusiei, precum şi în cauza Ostrovar c. Moldovei, Curtea a constatat că, supraaglomerarea deja ridică în sine o chestiune în temeiul articolului 3 al Convenției, în special când ea durează perioade lungi de timp, aşa cum se reține în cazul autorului plângerii, care a fost deținut o perioadă totală de 217 zile în Penitenciarul nr. 17 - Rezina. E de reținut și faptul că, în cazurile anterioare, în care reclamanții au avut la dispoziție mai puțin de 3 m2 de spațiu vital, Curtea a constatat că supraaglomerarea era suficient de gravă încât să justifice, în sine, constatarea încălcării art. 3 din Convenție *(Sulejmanovic c. Italiei, 16 iulie 2009, §51; Lind c. Rusiei, 6 decembrie 2007, §59).*

Astfel având în vedere că la soluționarea acestui tip de plângeri legiuitorul a prevăzut nu numai necesitatea constatării de către instanță a încălcărilor privind condițiile de detenție care au afectat grav drepturile condamnatului, ci și stabilirea unei reduceri a pedepsei, în dependență de gradul și intensitatea suferințelor, în continuare instanța va analiza și celelalte alegații invocate de către petent în plângerea depusă.

Astfel că, potrivit art.$473^3$ alin.(2) CPP, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a condițiilor de detenție invocate de condamnat sau prevenit și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine reprezentantului administrației instituției penitenciare.

**6.3.** Comitetul European pentru Prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane sau Degradante (CPT), în punctul 30 al Raportului din 13 decembrie 2018 către Guvernul Republicii Moldova, întocmit în cadrul vizitei care a avut loc în perioada 05-11 iunie 2018, în câteva dintre penitenciarele din țară, a subliniat că, în continuare persistă faptul că în multe celule condițiile materiale şi igienice sunt deplorabile, acestea fiind ventilate insuficient şi totodată fiind suprapopulate. Totodată, accesul la lumină naturală este limitat, în majoritatea celulelor din cauza ferestrelor de dimensiuni mici. Totodată, specialiștii din cadrul CPT au recomandat autorităților din Republica Moldova ca să-şi mărească eforturile în sensul îmbunătățirii condițiilor de detenție curente în penitenciarul respectiv.

În aceeași ordine de idei, în ultimul raport al Consiliului pentru Prevenirea Torturii (pentru anul 2017), care este un mecanism național pentru prevenirea torturii din Republica Moldova s-a constatat că ,majoritatea izolatoarelor disciplinare vizitate, inclusiv ***Penitenciarul nr. 17,*** sunt într-o stare deplorabilă și ar putea fi calificate ca condiții inumane și degradante.

Întru susținerea acestui raționament, CEDO a explicat că dacă există o dispută cu privire la condițiile de detenție între părți, nu este necesar să se constate veridicitatea fiecărui element litigios: atunci când alegația gravă nu este respinsă de către statul pârât, poate fi conchisă încălcarea art. 3 din Convenție. Este cazul când

statul este unicul care deține informații susceptibile de a confirma sau respinge alegațiile reclamantului. Prin urmare, principiul potrivit căruia proba îi revine celui care afirmă nu se aplică întotdeauna. Faptul că statul nu prezintă aceste informații îi permite Curții să ajungă la concluzia că alegația este una justificată *(cauza A. și alții c. Regatului Unit, 12.02.2009, § 132; cauza Idalov c. Rusiei, 22 mai 2012, § 98)*.

La acest capitol, instanța de judecată just a reiterat că la examinarea unor asemenea plângeri, sarcina probațiunii îi revine autorității în custodia căruia se află sau s-a aflat persoana, însă chiar și așa „Alegațiile despre rele tratamente contrare art. 3 trebuie să fie bazate pe probe corespunzătoare". Deși Curtea recunoaște că proba de rele tratamente nu este ușor de a fi obținută, totuși alegațiile trebuie să fie justificate „dincolo de orice dubiu rezonabil" *(Cauza Alver c. Estoniei, 08 noiembrie 2005, § 49; Labita c. Italiei, 06 aprilie 2000, § 121).* Pentru a aprecia aceste probe, Curtea aplică, de obicei, standardul probațiunii „dincolo de orice dubiu rezonabil" (*cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, §161; cauza Boicenco c. Moldovei, 11 iulie 2006, §104; cauza Breabin c. Moldovei, 07 aprilie 2009, §49; cauza Gurgurov c. Moldovei, 16 iunie 2009, § 56).* O astfel de probă derivă din coexistența unor concluzii suficient de întemeiate, clare și concordante sau din prezumții de fapt similare care nu pot fi puse la îndoială *(cauza Gorobeț c. Moldovei; 11 octombrie 2011, § 50*).

**7.** În condițiile art. $473^4$ alin. (4), (5) Cod de procedură penală RM, în cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. $473^2$ alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art. $473^2$ alin. (3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin. (4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, precum şi a costurilor si cheltuielilor aferente.

În conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Se reiterează că, arestarea preventivă, ca măsură preventivă, poate fi aplicată și prelungită doar în cadrul urmăririi penale și a judecării fondului cauzei penale, și doar până la pronunțarea unei sentințe (sau decizii) de condamnare a persoanei la pedeapsa reală cu închisoarea, adică cu executare în Penitenciare.

Subsecvent, Colegiul reține că, potrivit procesului-verbal din 31.05.2022, Melnic Dmitrii ***** a fost reținut de facto la 31.05.2022, ora 11:00, iar conform sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 26.08.2022, Melnic Dmitrii *****, a fost recunoscut culpabil și condamnat, și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Din conținutul raportului nr.2/1485 din 24.03.2023, prezentat de administrația instituției penitenciare nr.18 Brănești, reiese că, Melnic Dmitrii *****, perioada de la 31.05.2022 până la 26.08.2022, s-a deținut în Penitenciarul nr.17 Rezina.

Prin urmare, potrivit sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 26.08.2022, detenția lui Melnic Dmitrii *****, în Penitenciarul nr. 17 Rezina, de la 31.05.2022 până la 26.08.2022 – data pronunțării sentinței, adică o perioadă totală de 87 zile, constituie arestare preventivă și în cazul constatării condițiilor inumane și rele de detenție, reducerea termenului pedepsei se v-a face conform prevederilor art. 385 alin.(5) din Codul de procedură penală.

Astfel, din perioada totală de detenție de 217 zile, a lui Melnic Dmitrii ***** în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO, perioada de 87 zile, în Penitenciarul nr. 17 Rezina, Melnic Dmitrii ***** a avut calitatea de prevenit, iar perioada de 130 zile, calitatea de condamnat, adică detenția în Penitenciarul nr. 17 Rezina, pentru perioada de la 26.08.2022 până la 03.01.2023.

Instanța de recurs reiterează că, reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală, poate avea loc doar pentru perioada deținerii persoanei în condiții precare de detenție în calitate de prevenit.

Prin urmare, persoana obține statut de condamnat din momentul pronunțării unei sentințe de condamnare, respectiv Melnic Dmitrii ***** a avut calitatea de condamnat începând cu data de 26.08.2022, adică din momentul pronunțării sentinței de condamnare de către Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești.

În susținerea poziției sale, Colegiul face trimitere la Hotărârea Curți Constituționale din 23 februarie 2016, care în § 113 a reținut că începutul termenului arestului preventiv corespunde cu momentul reținerii persoanei şi se termină în momentul emiterii încheierii judecătorești prin care persoana este eliberată din arest sau în momentul pronunțării sentinței de către instanța de fond. În aceeași privință, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, pentru a stabili durata arestării preventive din perspectiva art. 5 § 3, perioada care trebuie luată în considerare începe în ziua în care acuzatul este încarcerat și se încheie în ziua în care este stabilită acuzația, aceasta fiind în primă instanță *(a se vedea, de exemplu, Štvrtecký împotriva Slovaciei, § 55; Kalashnikov împotriva Rusiei, § 110)*. Un acuzat este considerat deținut „pe baza condamnării pronunțate de către un tribunal competent” în sensul art. 5 § 1 lit. a) de îndată ce hotărârea a fost pronunțată în primă instanță, chiar dacă nu este încă executorie și poate încă să

facă obiectul unui recurs *(Ruslan Yakovenko împotriva Ucrainei, § 46).*

Potrivit art.385 alin.(5) şi (6) din Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventive.

Astfel, Colegiul consideră întemeiată soluția instanței de judecată prin care a statuat oportunitatea ca termenul de pedeapsa în privința lui Melnic Dmitrii *****, pentru perioada detenției sale în Penitenciarul nr.17 Rezina, în calitate de prevenit pe un termen de 87 zile, pentru perioada de la 31.05.2022 până la 26.08.2022 (data pronunțării sentinței de condamnare), conform prevederilor art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală, să se reducă cu 87 zile

**7.1.** Colegiul conchide că referitor la perioada de detenție în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO, a lui Melnic Dmitrii *****, în calitate de condamnat în Penitenciarul nr.17 Rezina, pentru perioada de la 26.08.2022 până la 03.01.2023, pe un termen total de 130 zile, luând în considerație totalitatea efectelor cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale ale condamnatului, precum şi intensitatea, gravitatea şi durata încălcării, ținând cont de principiile proporționalității şi echității, urmează să beneficieze de o reducere de 1 zile pentru fiecare 10 zile de detenție, astfel încât din termenul pedepsei stabilite lui Melnic Dmitrii *****, să se reducă cu 13 (treisprezece) zile (conform formulei 130 zile x 1/10 = 13 zile), pentru perioada de aflare în condiții precare.

**7.2.** Colegiul apreciază, remediul aplicat în speța dată, precum unul adecvat şi suficient, bazat pe o justă şi echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt cu o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită, şi care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate, iar în lipsa unor argumente plauzibile în cererea de recurs, se atestă că, în speță s-au adeverit alegațiile petentului privind condițiile inumane de detenție, or, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenția pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate.

La data de 28 februarie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat mai multe decizii în cauzele Baban și alții c. Moldovei, Bulgacov și alții c. Moldovei, Cobîlceanu și alții c. Moldovei, Filat și alții c. Moldovei, Condreanu și alții c. Moldovei, Grigoraș și alții c. Moldovei și Talambuța și alții c. Moldovei, unde reclamanții s-au plâns în fața Curții în baza art. 3 CEDO, invocând condițiile

materiale inadecvate de detenție și, în unele cereri, lipsa asistenței medicale corespunzătoare, precum și lipsa unui remediu efectiv pentru realizarea drepturilor lor.

Astfel, făcând referire la decizia pronunțată anterior la data de 28 februarie 2019 în cauza Draniceru c. Moldovei, și având în vedere noul remediu preventiv compensatoriu pentru condițiile inadecvate de detenție în baza Legii nr. 163 din 20 iulie 2017 (în vigoare din 01 ianuarie 2019) și Legii nr. 272 pentru modificarea Codului de procedură penală, Curtea a considerat că, în principiu, acesta ar putea remedia în mod adecvat încălcările Convenției provocate de anumite condiții precare de detenție. Curtea a considerat că noul remediu instituit prin Legea nr. 163 și Legea nr. 272 este adoptat, în principiu, în conformitate cu criteriile enunțate în cauza Șișanov c. Moldovei, și că el ar putea fi considerat a priori efectiv pentru contestarea condițiilor inadecvate de detenție din Republica Moldova, astfel încât Curtea a declarat respectivele cereri inadmisibile din cauza neepuizării remediului național în acest sens.

**7.3.** Colegiul lecturînd textul recursului declarat de către reprezentantul instituției penitenciare nr. 18 Brănești, Ghennadii Maliovanîi constată că recurentul nu a invocat nici-unul din temeiurile specificate la art. 444 alin. (1) Cod de procedură penală. Or, simplul dezacord al unei părți la proces cu soluția instanței de judecată nu poate servi drept temei pentru casarea unei hotărî legale și întemeiate.

Referitor la dezacordul recurentului, cu privire la cuantumul zilelor ce au fost reduse prin aplicarea mecanismului compensatoriu, instanța de recurs consideră că reducerea stabilită de instanța de fond este una adecvată și suficientă, bazată pe o justă și echitabilă evaluare a circumstanțelor de fapt și pe o legătură rezonabilă de cauzalitate dintre prejudiciul cauzat și recompensa instituită și care va avea efectul compensatoriu proporțional circumstanțelor constatate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

**8.** Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de

reprezentantul Instituției Penitenciare nr. 18 Brănești, Ghennadii Maliovanîi, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a încheierii nu au fost constatate.

**9.** În conformitate cu art. art. 437 alin. (1) pct. 4), 448, 449 alin. (1) pct. 1), lit. a), 472 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

***D E C I D E:***

*Recursul declarat de reprezentantul Instituţiei Penitenciare nr. 18 Brăneşti, Ghennadii Maliovanîi, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iunie 2023,* potrivit căreia plângerea condamnatului ***Melnic Dmitrii *****,*** privind constatarea circumstanțelor prevăzute la art. art. 385 alin.(5), $473^2$ - $473^4$ Cod de Procedură Penală al RM a fost admisă, *se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii contestate fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

***Preşedintele şedinţei, judecător: Oxana Robu***

***Judecător: Silvia Gîrbu***

***Judecător: Stelian Teleucă***